

POLITYCKI (1) *ai*

o *jasne*.

sg f N polityckã. ◊ [*pl G* polityckich.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Przymiotnik od „polityk”*: (*marg*) Politycka mądrość. (–) Tąką mądrość máią Politycy džíseyfzy/ ktorzy náuczaią pánow y krolow [...] *SkarKazSej* 658a.

2. [*Państwowy*:

Wyrażenie: »prawa polityckie«: Téłz [*dawni prawnicy*] práwá fwé ná Miedziánych tablicach/ álbo ná łłupiech ryć y kowác kazáli. Znák wielkiéy wagi y vczciwości kościołów/ y praw Polityckich. *JanStat* [**9].]

EB